

Derfor tillader jeg mig at støtte Dagsordenen, og skulde den — jeg vilde ikke tidligere have sagt imod Formodning — blive forkastet, skulde jeg dog mene, at alle med Undertagelse af den ærede Ordfører og den ærede Minister maatte kunne slutte sig til Mindretallets Endringsforslag under Nr. 1.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem gik i sin Tale noget ud over, hvad der ligger i Dagsordenen, gik mere ind paa selve Sagen, end det var nødvendigt til Begrundelse af Dagsordenen.

Scharling: Jeg kan give den ærede Forslagsstiller af Dagsordenen Ret deri, at det vilde have været særdeles ønskeligt, om der i denne Samling var blevet vedtaget ikke alene en Lov for de kongelige Skolelærerseminarier, men ogsaa en Lov for de lærde Skoler, men jeg er ganske uenig med ham i hans Konklusion, nemlig, at fordi man ikke kan naa det sidste, skulde man heller ikke naa til Gennemførelsen af det første. Jeg skal ogsaa sige, at det forekommer mig, at der er saa væsentlig Forskel paa den Stillelse, hvori de to Forslag foreligger som indstillede af Udvalget, at jeg meget gerne stemmer for det i Dag foreliggende Forslag, medens jeg ikke vil stemme for det Forslag, der angaar de lærde Skoler. Det erkendes jo ogsaa fra alle Sider, at netop Adjunkterne ved de lærde Skoler ere en Klasse Embedsmænd, for hvilke der i høj Grad trænges til en Lønningsreform, fordi de Forudsætninger, hvorfra man hidtil er gaaet ud, ikke længer holde Stif, fordi deres Stilling ikke er nogen Obergangsstilling til andet Embede, men en Livsstilling, saa at de maa have en Løn, som sætter dem i Stand til ogsaa at kunne leve med Familie i en højere Alder. Opgaven skulde jo være den at stille de ældre Adjunkter gunstigere, end de nu ere, men saaledes som Forslaget er forelaagt, sigter det i ganske modsat Retning. Det her foreliggende Forslag for Skolelærerseminarierne giver en passende Lønningsforbedring for de der ansatte. Naar den ærede sidste Taler nu klagede over, at der var enkelte, for hvem den hidtil normerede Lønning havde været meget lille og derfor nu pludselig vilde faa en ret betydelig Forhøjelse, ligger Grunden dertil ganske sikkert i den Omstændighed, at disse Mænd have staaet i en længere Arrække paa en aldeles urimelig lille Løn. Det, der bevirker, at der for nogle Skolelærerseminarielærere vil blive en særdeles betydelig Forbedring, er den Omstændighed, at man ikke hidtil har haft Alderstilletæg for hver enkelt Lærer, men derimod

en Oprykning efter Afgang, saaledes at man paa Grund af, at ens Forgænger blev længere Tid i Stillingen, kunde være udsat for at staa meget længe paa en forholdsvis lav Lønning. Derfor vil der for Sjæbliffet blive nogen Ulighed i den Forbedring, som de enkelte Lærere faa, men gennemgaaende faa de alle en Forbedring, og en efter mit Skøn ganske passende Lønningsforbedring, saa at virkelig efter dette Forslag det Formaal efter min Mening vil naas, der peges paa i det forelagte Lovforslag, nemlig at gøre det muligt at skaffe virkelig dygtige Præster til Seminarielærere. Derimod vil jo for Adjunkternes Vedkommende Resultatet blive et ganske andet. Det ærede Medlem, der stillede Forslag om Dagsordenen, fremhævede, at Hovedgrunden til, at man vilde fremme det ene Forslag og ikke det andet, var, at man nok for Seminarielærernes Vedkommende vilde gaa op paa 30 ugentlige Timer, men ikke for Adjunkternes. Men det ærede Medlem overser jo ganske, at de 30 Timer allerede ere normerede ved Lønningsloven af 25de Marts 1871 for Seminarielærerne, og at Lønningerne altsaa ere baserede paa det Grundlag, medens det derimod for Adjunkterne vil blive en Forandring fra det nu bestaaende, som er 24 Timer ugentlig, til 30 Timer, og det vil med andre Ord sige, at Adjunkter, der nu løse 30 Timer, derved ville miste 288 Kr. om Aaret. Drager man det fra den meget tarvelige Lønningsforhøjelse, der er foreslaaet, bliver Resultatet, at alle de Adjunkter, der nu have Ekstratimer, ville i Stedet for Forbedring af deres Lønning faa en Lønningsnedgang efter det foreliggende Forslag. Og selv om man ser bort derfra, er Resultatet dog det, at medens Orgaven var den at skaffe særlig de ældre Adjunkter en gunstigere Stilling end den, de nu have, vil Forslaget kun for de yngste Adjunkter medføre en Forbedring af omtrent et Par Hundrede Kroner aarlig, medens det for den Adjunkt, der har tjent i 15 Aar, kun vil blive en Lønningsforbedring af 20 Kr., hvortil der saa yderligere fordres, at han skal undervise 6 Timer ugentlig mere, end han nu gør. Forstøllen mellem de to Forslag er saa væsentlig, at jeg finder det i højeste Grad begrundet fra Ministerens Side, naar han siger, at det ene Forslag kan han anbefale, medens han ikke ønsker det andet fremmet. Jeg opfordrer derfor ærede Medlemmer til at stemme imod den foreslaaede Dagsorden, fordi Sammentykningen mellem de to Forslag er ganske urimelig, saaledes som Indstillingen foreligger, og jeg opfordrer ærede Medlemmer til at stemme for det foreliggende For-